

NOVÝ

BONZÁK

DECEMBER 2011

BARDEJOV

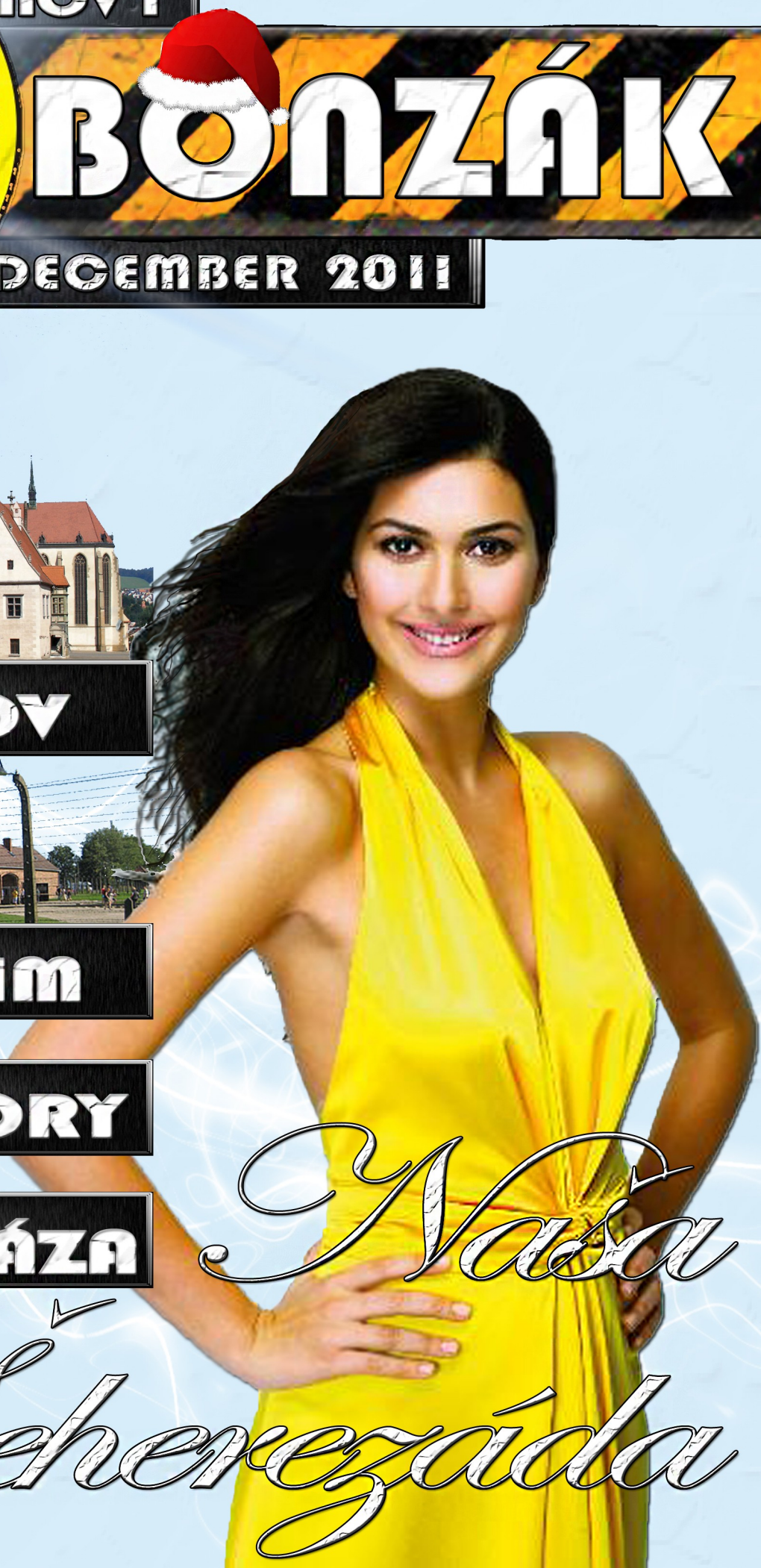

OSVIENČIM

ROZHOVORY

NOVÝ REGYSTRÁZA

*Naša
Serezezáda*

REDAKCIA

Ahojte, Bonzáci! Predstavujeme vám nové originálne dvadsiate číslo časopisu Bonzák. Už osem rokov na našej škole vydávame tento časopis, ktorý slúži nielen ako zdroj informácií, ale hlavne ako kupón "Zákaz skúšania". Ale dúfame, že toto prelomové dvadsiate číslo si prečítate aj z vnútra. Ako ste si mohli všimnúť, časopis má nový di-

zajn, o ktorý sa postaral nový redakčný tím.

V tomto čísle sa dozviete, čo sa konalo na našej milovanej škole počas posledných troch mesiacov. Nájdete v ňom rozhovory s učiteľmi, naše výlety a omnoho viac. Ale aj tvorbu nádejných spisovateľov.

**Celá redakcia Bonzáka Vám želá pokojné
a veselé Vianoce a šťastný Nový rok,
ktorý si, dúfajme, aj budete pamätať! ;)**

OBSAH

Rozhovory - strana 4-7

- Mgr. Luboš Rovňák
- Mgr. Lenka Lochová
- Chelsea Janette Kubek
- Martin Horvát
-

Halloween v našej škole - strana 13

Výlety - strana 8-11

- Výlet Osvienčim-Krakov
- Nyíregyháza
- Bardejov
- Exkurzia v observatóriu Kolonica a VD Starina

Imatrikulácia 2011 - strana 11-12

Úspech našich futbalistov - ročník 1999 a ml. - strana 14

Beseda s príslušníkmi ozbrojených síl SR - strana 14

Deň otvorených dverí na osemročnom gymnáziu - strana 15

Spomienky stále pretrvávajú - strana 16-17

Vlastná tvorba - strana 19-23

- Šeherezáda alebo Ako donútiť masy k sledovaniu TV...
- Láska cez hranice
- Poviedka o obyčajnom živote
- Východniari

Predstavujeme vám nové posily pedagogického zboru

Mgr. Luboš Rovňák

Kde ste študovali ?

Na Prešovskej univerzite, Fakulte prírodných a humanitných vied, odbor učiteľstvo anglického jazyka a geografie.

Prečo ste sa rozhodli byť učiteľom ?

Keď som sa hlásil na vysokú školu, tak som ešte presne nevedel, čím chcem byť. Vedel som, čím určite nechcem byť. Postupne som však vylúčil všetky ostatné možnosti a išiel som študovať predmety, ktoré ma bavili.

Kde ste chodili na strednú školu a ako si spomínate na svoje študentské časy ?

Chodil som na osemročné gymnázium do Sobraniec. Zo študentských čias si najviac pamätám, keď sme po školskom vyučovaní partia z triedy vždy niečo vymysleli. Buď sme hrali na školskom dvore futbal, alebo basketbal. Ak bolo škaredé počasie, tak sme hrávali v triede šach alebo sme sa iba rozprávali. Takmer nikdy sme neutekali domov hneď po zazvonení na konci poslednej hodiny ;).

Páči sa vám na našej škole ?

Áno, páči.

Chceli by ste tu niečo zmeniť ?

Som tu ešte len krátko a vytváram si obraz o škole.

Máte nejakú obľúbenú triedu ?

Žiadna trieda nie je obľúbená ani neobľúbená, pretože v každej triede ma dokážu potešiť, ale aj nahnevať.

Aké sú vaše záľuby ?

Mojou záľubou je hudba, aktívne sa venujem hre na akordeón. Mojou ďalšou veľkou láskou je futbal, rád si zahrám tenis a v zime rád lyžujem.

Máte súrodencov ?

Jednu mladšiu sestru.

Máte domáce zvieratko ?

Áno, mám psa.

Aká je vaša obľúbená farba ?

Nemám žiadnu obľúbenú farbu.

Aké je vaše najobľúbenejšie jedlo ?

Zo slovenskej kuchyne mám najradšej bryndzové pirohy. Mám veľmi rád taliansku kuchyňu, čiže všetky druhy cestovín, ale najradšej mám lasagne. Jedlo, ktoré určite nikdy nebudem jesť, pretože mi nechutí, je plnená paprika.

Rád cestujete ? Aké štáty ste už navštívili?

Áno, rád cestujem. Ako geograf a človek, ktorý má rád geografiu, by som toho chcel vidieť čo najviac. Zatiaľ sa mi podarilo navštíviť len európske krajiny a pomohlo mi v tom aj to, že som členom orchestra, s ktorým sme v mnohých krajinách v zahraničí vystupovali. Navštívil som všetky susedné štáty, zaujímavá bola cesta do Fínska, videl som Rigu a Talin. Páčilo sa mi tiež v Nemecku a v Belgicku. Naposledy sme mali turné v Taliansku. Taktiež som navštívil aj Monako a San Marino. :)

Aké krajiny by ste chceli navštíviť ?

Najradšej všetky. Ale ak by som si mal vybrať jednu konkrétnu, tak asi Spojené arabské emiráty alebo Keňu.

M. Fedorková, V. Selecká, K. Terebešyova, J. Kyselová, V.J

Predstavujeme vám nové posily pedagogického zboru

Mgr. Lenka Ľochová

Vieme o vás, že vyučujete ruský jazyk, umenie a kultúru a dejepis. Prečo práve tieto predmety? Nevyhnutosť, málo možností blízkych vášmu srdcu alebo dlhoročná záľuba?

Skôr záľuba.

Máte skúsenosť s výučbou v minulosti? Nechceme počuť prílišnú chválu na našu školu, no nedá mi neopýtať sa, či ste radi, že ste sa ocitli práve v našej škole?

V minulosti som učila na ZŠ a osemročnom gymnáziu. Áno, som rada, na škole sa mi páči a som spokojná.

Ako ste zapadli do kolektívu vyučujúcich?

Myslím, že v pohode.

Gymnázium. Čo vo vás evokuje takýto druh školy? Očakávania týkajúce sa úrovne študentov? Myslíte, že ich spíňame? Máte už nejakú zlú či vtipnú príhodu ?

Prípravu na vysoké školy. Väčšina študentov áno. Veselú príhodu zatiaľ nemám.

Spomínate si na akúsi trápnu či zábavnú situáciu z vašej minulosti?

Spomínam, no neprezradím.

Kde ste študovali? Boli ste učenlivý typ? Alebo jedným z tých, ktorí strednú a vysokú školu „preplávali“?

GPH a neskôr Fakulta humanitných a prírodných vied, Prešov. Bola som skôr učenlivá. :)

Ako najradšej trávite voľný čas? Pri knihe a káve alebo uznávate aktívnejší spôsob života napríklad šport?

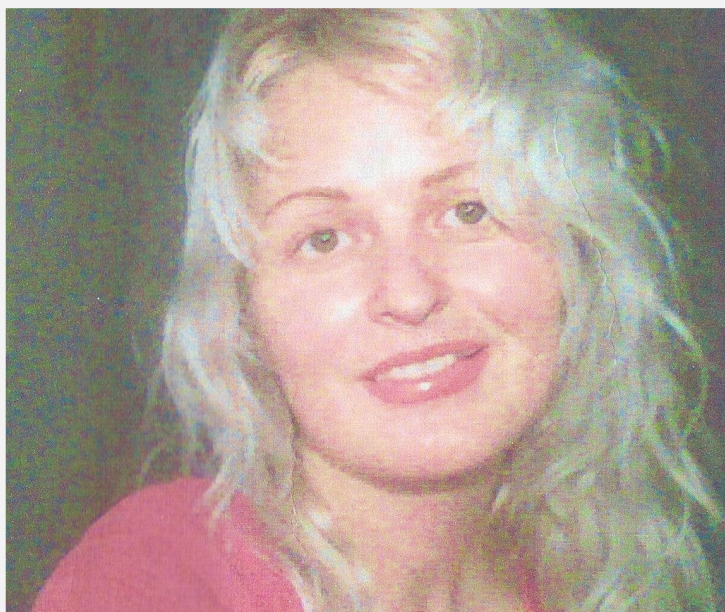
Uprednostňujem zlatú strednú cestu. Rada si oddýchnem pri knihe, ale aj pri športe (v lete hlavne plávanie). Som spoločenský typ človeka. Mám rada ľudí, spoločnosť.

A čo cestovanie? Dobrodruh alebo domased? Aké miesto na svete je najočarujúcejšie pre vás osobne?

Domased určite nie som. Rada cestujem a spoznávam nové krajiny. Najočarujúcejšie miesto pre mňa? Všade tam, kde je so mnou človek, ktorého mám rada.

A nakoniec, pomôžete nám odhaliť niečo z vášho charakteru? Krutý pesimista, tvrdý realista a či veselý optimista?

Z každého rožku-trošku. :)

Zuzana Točená, VII.J

Rozhovor s Chelsea Janette Kubek

(Nová predsedníčka študentskej rady)

Čo ťa viedlo k tomu, aby si sa uchádzala o miesto predsedníčky v tvojej triede?

-Dopomohli mi k tomu hlavne moji spolužiaci.

Ako to vyzeralo, keď ťa zvolili za predsedníčku ŠR? Uchádzala si sa o to sama alebo ťa niekto navrhol?

-Bolo to počas stretnutia ŠR, kde mohol každý bojovať o post predsedu. Ja som sa zapojila tiež, a mala som troch súperov. V rade sme sa dohodli na užšom výbere a s pomocou hlasujúcich som sa tam dostala aj ja. Keď sme viacerí mali rovnaký počet hlasov, súperili sme v hre „kameň, papier, nožnice“ a ja som bola tá, ktorá vyhrala.

Ako bude vyzeráť rok pod твоjím vedením?

-Myslím si, že bude zaujímavý, no bude sa aj niečím líšiť od minulých rokov. Nechajte sa prekvapiť.

Čo ešte tento rok spolu s ostatnými členmi ŠR chystáte?

-Pripravujeme množstvo aktivít pre malých i veľkých. V decembri sa chystajú aj vianočné trhy, na ktoré ste, samozrejme, všetci srdečne pozvaní.

V ŠR sú aj zástupcovia tried, ktorí sú od teba starší. Nestretla si sa ešte s tým, že by ťa nechceli poslúchať?

-Ešte nie. Vždy nájdeme spoločný kompromis, ktorý vyhovuje všetkým.

Ako vlastne vyzerá také zasadnutie ŠR?

-Je to rýchla porada, ktorá trvá približne do jednej hodiny. Preberieme aktivity k danému mesiacu, podelíme sa o naše návrhy a pokúšame sa ich spojiť do jedného celku. Spolu komunikujeme cez sociálne siete, pretože naše stretnutia sú väčšinou po vyučovaní.

Máš aj mimoškolské aktivity?

-Áno, 2x do týždňa mám inštitút, kde sa snažím zlepšovať v anglickom jazyku. Cez víkend korčuľujem, venujem sa aj športu.

A ešte jedna otázka. Ako to všetko stíhaš?

-Nie je to ťažké, no ani jednoduché, ale snažím sa.

Frederika Sekeľová, VI.J

Náš talent ... Rozhovor s Martinom Horvátom /I.D/

Martin, dozvedeli sme sa, že medzi tvoje záľuby patrí kreslenie. Prečo si práve v kreslení našiel svoju záľubu?

Kreslenie ma baví od útleho detstva. Vždy som ľúbil ničieť ceruzky. Dokážem sa pri tom odreagovať a sústrediť sa len na papier.

V koľkých rokoch si sa začal venovať kresleniu?

Už ako dieťa som veľmi rád čarbal po papieroch .

Viedol ťa k tomu niekto?

Mojou oporou bol vždy otec, ktorý je veľmi rád, že pokračujem v jeho šľapajach.

Otec sa venuje kresleniu?

Áno, počas svojho voľného času maľuje obrazy, do ktorých vkladá myšlienky. Fantázia mu nechýba, to musím uznať. Aby som sa s ním však mohol rovnať, musím na sebe ešte tvrdo zapracovať (smiech).

Myslíš, že si tento dar zdedil po otcovi?

Určite áno, jablko nepadá ďaleko od stromu.

Navštevuješ umeleckú školu?

Chodím do súkromnej umeleckej školy pod vedením pána Capovčáka , vďaka ktorému sa moje meno zviditeľnilo aj v niekoľkých súťažiach.

Aké ocenenie si získal?

Oceňovanie sa udeľovalo v Zrkadlovej sieni v Bratislave, kde sa zišli osobnosti ako prezident olympijského výboru a mnoho ďalších. Oceňovanie spríjemňovala známa skupina Fragile, ktorá bez pomoci nástrojov odspievala známe piesne. Sklamáním pre mňa však bola neprítomnosť prezidenta Slovenskej republiky, ktorý sa tam mal objaviť. Ani sa neospravedlnil a údajne bol na otváraní nového futbalového ihriska. Avšak ťažkú hlavu si z toho nerobím.

Ako vnímaš toto ocenenie?

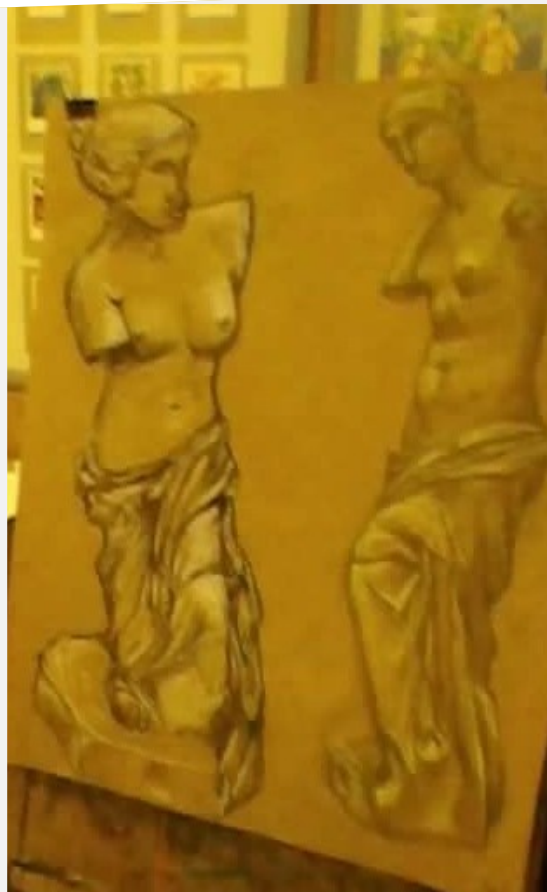
Som rád, že som už niečo v živote dosiahol. Vidím, že na umenie sa nezabúda.

Zmenilo ti to tvoj výtvarný život?

Určite. Budem sa snažiť zlepšovať a nasledovať otcove šľapaje .Čas ukáže, kam ma nohy zavedú. Ja len dúfam, že tým správnym smerom.

V to dúfame aj my a prajeme ti veľa úspechov v tvojej kariére.

Ďakujem.

Ktorá zo súťaží bola pre teba najúspešnejšia?

Najväčší m úspechom bolo 2.miesto v celoslovnskom kole súťaže na tému Olympijské hry.

R. Bajuziková, A.Vlková, VII.J

Výlet Osvienčim-Krakov

Chlad. Ak sa niekto opýta, čo sa mi pri spomienke na tento výlet vybaví ako prvé, odpoviem mu okamžite. Chlad. Stal sa verným spoločníkom nás- siedmakov a tretiakov už od prvej chvíle, keď sme pred školu dorazili ešte skôr než slnko. S primrznutými úsmevmi sme vtedy mohli iba hádať, čo všetko nás čaká.

Čakalo nás toho naozaj veľa. Vyše 6-hodinová cesta prerušovaná občasnými prestávkami nás možno obrala o veľa síl, no pohľad na malebné mestečko Wadowice bol do- statočným prebudením. Okrem dôkazu toho, že Poliaci sú skvelí obchodníci, čo sa odrazilo na cene kroviek, sme ostali ohúrení láskou poľského národa ku svojim veľikánom. Človek nemusel byť detektív, aby prišiel na to, že práve mestečko Wadowice je stále živúcou spomienkou na Jána Pavla II. Naša oduševnená skupinka sa však musela pobrať ďalej. Na rad prichádzala asi najobávanejšia zastávka- najväčší vyhladzova- cí tábor v čase nacizmu.

Osvienčim. Tí, ktorí ho nevideli, ktorí nestáli na jeho pôde, nikdy nepocítia ten chlad, čo sa v nás usadil. Áno, náš druh chlad bol späť. Jasné slnečné lúče osvetľovali ostnatý drôt, brány i chodník, ktorým kráčali väzni. No nedostali sa dostatočne hlboko, aby nás zahriali, prípadne pripomenuli, že sme ešte stále slobodné ľudské bytosti. Nie ako oni. Židia, Rómovia, ženy, deti. Všetci sa stali obeťami ľudskej krutosti.

Mali sme možnosť vidieť osobné veci, ktoré nakoniec skončili rovnako ako ich majitelia- odhodené, nepotrebné, zneuctené. Miestnosť plná ľudských vlasov, detského oblečenia, zúfalé pohľady ľudí a šialené úsmevy dozorcov na fotkách, blok 11- podzemie, či múr, kde boli odsúdenci popravení zastrelením. Ťažko povedať, na čo sa pozeralo ťažšie. Osvienčim v nás rozhodne zanechal mnoho silných dojmov.

Dojemné bolo aj miesto nášho ubytovania. Žiadny luxus, ale zábava prepych nepotrebuje. Fór o večierke síce prestal byť vtipný, len čo sme zistili, že ono to vlastne fór ani veľmi nebol. Ale všetci dobre vieme, ako to vyzerá s večierkou na výletoch. Prísne sa dodržiava.

A tak sme sa aj my večer bavili najlepšie, ako sme podľa možností vedeli. Na druhý deň sme síce mali naplá- novanú prechádzku po Krakove, ale niečo také nás predsa nemôže odradiť!

Nakoniec čas spomínanej prechádzky skutočne prišiel. Plní energie sme opäť autobusom vyrazili na cestu. No stálo to za to. Krakov je nádherné mesto dýchajúce históriou na brehoch rieky Visla. Svoju krásu tu odhalil Wawel- sídlo poľských kráľov, rušné ulice, domov nám pripomenul všadeprítomný McDonald.

Domov. Niektorí sa tešili, no mnohí z nás by sa v Poľsku radi zdržali aj dlhšie. Prišli sme, videli sme, no museli sme sa vrátiť. Dojmy a pocity z tohto neopakovateľného zážitku však ostanú ešte dlho. A presne o tom výlety sú.

Dominika Besterciová, VII.J

Nyíregyháza

30. september 2011, 7:00 ráno. Autobus stojí pred školou, čaká na skupinu gymnazistov, aby ich odviezol do krajiny našich južných susedov. Počas dvojhodinovej cesty sme mali možnosť sledovať, ako sa mení charakter krajiny (rozľahlé vinice, šira rovina, iná architektúra), ale mnohým z nás cesta priniesla i novú skúsenosť – vlastnoručnú výmenu eura za forinty.

Konečne sme dosiahli náš cieľ – zoologickú záhradu. Na vlastné oči sme videli žirafy, tulene, ľadové medvede, opice, slony, papagáje a veľa iných zaujímavých živočíchov.

Nasledovalo akvárium, do ktorého sme sa prepravovali tunelom dlhým osem metrov. Fascinovali nás ryby rôznych rozmerov, farieb a tvarov. Trochu nás vystrašili obrovské žraloky, ktoré plávali nad našimi hlavami. Z hĺbín mora sme sa presunuli do dažďového pralesa, kde sme sa za zvuku vodopádu pohybovali po povrazových mostíkoch, aby sme mali dobrý výhľad na jeho typickú faunu a flóru – hady, krokodíly, opice, ale i exotické stromy a rastliny.

Na záver sme zastavili v obchodíku so suvenírmi a plní dojmov sme sa podvečer vybrali na cestu domov.

Jana Kyselová, Kristína Bindasová, V.J

Exkurzia v observatóriu Kolonica a na VD Starina

V piatok 18. novembra 2011 sa študenti 7. ročníka OGY a 3. ročníka GY našej školy zúčastnili zaujímavej exkurzie v Astronomickom observatóriu na Kolonickom sedle a na Vodnom diele Starina neďaleko Sniny. Obe exkurzie organizálne zabezpečila PK prírodovedných predmetov pri príležitosti Týždňa vedy a techniky na Slovensku.

Prednáška v observatóriu bola zameraná na astrofyziku. Študenti prostredníctvom pracovníka Vihorlatskej hviezdárne získali odborné informácie o štruktúre a súčasnej predstave vývoja vesmíru, o vývoji a živote hviezd, o galaxiách, súhvezdiach a spôsoboch získavania informácií o nich. Výklad bol doplnený videoprojekciou s najnovšími zábermi súhvezdí, sprostredkovanými najväčším a najznámejším Hubblovým teleskopom. Študentov zaujal najmä hviezdársky ďalekohľad, ktorý je momentálne najväčší na Slovensku. Prezreli si unikátne nočné zábery získané týmto ďalekohľadom. Nočná obloha na Kolonickom sedle má veľmi dobré vlastnosti pre tieto pozorovania, lebo je dostatočne tmavá a málo znečistená.

Cestou domov sme sa zastavili na krátku exkurziu na Vodnom diele Starina, ktoré bolo vybudované v roku 1988 a v súčasnosti je hlavným zdrojom pitnej vody takmer pre celé východné Slovensko. Študenti získali základné informácie o vzniku a parametroch vodného diela. Miestny pracovník nás previedol tmavými, chladnými a vlhkými podzemnými chodbami pod nádržou až k tzv. lieviku, odkiaľ bol pekný výhľad na celú nádrž. Ochoťne zodpovedal na zvedavé otázky. Očarila nás nádherná a takmer nedotknutá príroda Polonín v okolí nádrže. Zaujímavosťou je, že zamestnanci zabezpečujú výter pstruha jazerného, ktorého v nádrži používajú na meranie biologickej čistoty vody. Malá vodná elektrárň pod nádržou vyrába elektrickú energiu pre vlastnú potrebu prevádzky. Aj voda v našom vodovode pochádza zo Stariny, má výbornú kvalitu a aj preto ju nezatracujeme pred menej kvalitnými a predraženými vodami z obchodov.

RNDr. Maroš Smetana

Exkurzia Bardejov

Dňa 20.októbra 2011 sme sa my, piatáci osemročného gymnázia a prváci štvorročného gymnázia zúčastnili dejepisnej exkurzie v Bardejove. Mohla by to byť celkom zaujímavá exkurzia, ale keďže nám počasie neprialo, nemohli sme navštíviť všetky miesta, ktoré boli v pláne. Cesta autobusom nám ubehla celkom rýchlo. Po príchode do Bardejova sme sa presunuli do múzea. Teda lepšie povedané pred múzeum, kde sme ešte chvíľu čakali. Múzeum bolo veľmi zaujímavé. Po prehliadke sme mali asi hodinu a pol dlhý rozchod po meste. Keďže vonku bolo škaredé počasie, tak sme sa niektorí vybrali na obed do blízkej reštaurácie. Ostatní prváci sa vybrali na potulky mestom. Takto vyzerala naša celodenná exkurzia v jednom z najkrajších miest Slovenska.

M. Fedorková, V. Selecká, V.J

Imatrikulácia 2011

Čas : 24.11.2011

Miesto : Aula Ekonomickej univerzity v Michalovciach

Atmosféra napätá . Vzduchom sa šíri očakávanie , každý vie , čo príde . Nikto však netuší , ako sa to skončí , či vyviazne bez zranení , bez výsmechu ...

Všetko sa začalo, keď nám bola odopretá možnosť robiť ples. Ostalo iba jediné – uchaľak . A tak sme sa s nadšením priradili k tretiakom a znovu zrodili ducha olympijských hier.

Už od začiatku bolo jasné , že tento deň bude nezabudnuteľný . Programom nás viedli dvaja špičkoví moderátori , ktorých výkon by zatienil aj Zlaticu P . Farebne zladení prváci a piatáci nám po odprisahaní vernosti predviedli „vymakané tanečky “ na rytmickú skladbu . Ich výkon samozrejme hodnotila prísna , ale zato spravodlivá porota odetá v antických tógach.

Po dvoch „ život ohrozujúcich “ úlohách , ako napríklad hula hop , vystúpili súbor Zemplín , SZUŠ TALENT-UM a taktiež mnoho ďalších talentovaných spolužiakov . Program bol zábavný a všetci boli čarovní. Záver oficiálnej časti bol venovaný výsledkom hlasovania . Víťazná trieda V.J sa stala hrdou držiteľkou torty. Mňamky.

Neoficiálnu časť tvorila tombola , v ktorej mal každý možnosť vyhrať jednu z viacerých úžasných cien , a diskotéka pod taktovkou DJ z Trebišova . Škoda len , že nezvýšil čas na všetky želané pesničky. Aj napriek tomuto malému nedostatku sa všetci skvelo bavili . Tancovali by sme až do rána , diskotéka sa však skončila o ôsmej . Ostávalo už len upratať tanečný parket , a tak sme sa urýchlene ponáhľali k východu s modlitbou , aby táto úloha nepripadla práve nám.

Na záver je potrebné skonštatovať , že tento uchaľak prekonal všetky očakávania . Takéto olympijské hry antický svet ešte nezažil . Pevne veríme , že aj ten budúcoročný sa vydarí aspoň sčasti tak dobre ako tento.

Daniela Čukylová, Dominika Javorová, Dominika Besterciová , VII.J

Uchařak

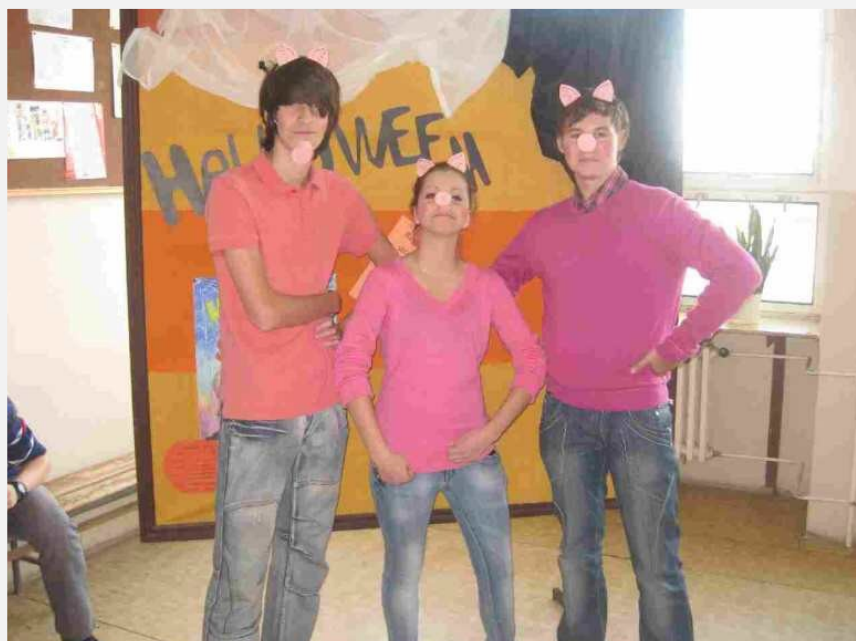

Halloween v našej škole

Sviatok všetkých svätých si väčšina z nás nespája len s tak dlho očakávanými jesennými prázdninami, ale aj so sviatkom oslavovaným 30. októbra - Halloweenom. Určite ste sa už stretli s názorom, že je to iba hlúposť pochádzajúca zo západných krajín, keď počas tohto pohanského (keltského) sviatku deti oblečené v kostýmoch chodia od jedného domu k druhému a pýtajú sladkosti.

Ale keďže sme mladí a máme radi zábavu, rozhodli sme sa v našej škole zorganizovať súťaž o najkrajšiu halloweensku masku. A tak sa mnohí z nás premenili na pár hodín na rôzne príšery, čarodejnice, ba dokonca aj na prasiatka, ktoré sme počas prestávok stretávali na každej chodbe.

Najkrajšie masky mohli získať predplatné nášho obľúbeného Bonzáka. O to, aby vyhrali skutočne tie najoriginálnejšie masky, sa postarala naša porota zložená z členov študentskej rady a aj vy ste mali možnosť hlasovať. Víťazmi sa stali prasiatka pod vedením Dominika Hurčíka z 2.C a skupinka Jakuba Weisera z 2.C. Dúfame, že ste sa zabavili a o rok pokračujeme v strašení opäť.

Beseda s príslušníkmi ozbrojených síl SR

Dňa 12.októbra 2011 sa naši žiaci zúčastnili besedy s príslušníkmi ozbrojených síl SR, ktorí sa pripravujú na misiu v zahraničí ISAF – Afganistan. Obsahom tohto zaujímavého stretnutia bola náplň činnosti našich vojakov na misii, v tomto prípade problematika mínovej bezpečnosti, ktorá je prezentovaná deťom v Afganistane. Aj preto bola prednáška v anglickom jazyku.

Po prednáške nasledovala diskusia, v ktorej žiaci dostali odpoveď na mnohé otázky týkajúce sa situácie v tejto krajine, pôsobenia našich vojakov na misii, prípravy na misiu, osobné prežívanie, zážitky, ťažkosti súvisiace s pôsobením v zahraničí. Diskusia bola sponátna a žiaci mali možnosť zaregistrovať aj spôsob správania sa a zabezpečenia jednotiek počas akcie.

Úspech našich futbalistov - ročník 1999 a ml.

Dňa 27.9.2011 sa na ZŠ Okružná 17 uskutočnil futbalový turnaj O pohár primátora mesta v malom futbale, ročník 1.9.1999 a ml. Turnaja sa zúčastnilo päť družstiev michalovských základných škôl, ktoré medzi sebou odohrali vzájomné zápasy.

Naše družstvo sa po veľmi dobrých výkonoch umiestnilo na veľmi peknom 2. mieste. Zároveň za najlepšieho strelca turnaja bol vyhlásený náš žiak Slavomír Hospodár z I. J triedy. Našu školu reprezentovali títo hráči: Matúš Baran , Martin Paľo , Matej Soroka , Patrik Ivaničko , Slavomír Hospodár , Sebastián Mácha a Boris Fedorko .

Deň otvorených dverí na osemročnom gymnáziu

Dňa 26. novembra 2011 sa na našej škole uskutočnil Deň otvorených dverí, ktorým sme chceli žiakom základných škôl, rodičom a priaznivcom školy predstaviť možnosti štúdia osemročného gymnázia, ukázať priestory, vybavenie školy, umožniť im nahliadnuť do vyučovacích aktivít, oboznámiť ich so školským i mimoškolským životom našich študentov. Veríme, že to bol pre nich príjemne i užitočne strávený čas.

Spomienky stále pretrvávajú...

Dňa 27.8.2010 som vyrazila na dlhú cestu, ktorej cieľom bolo letisko M.R. Štefánika v Bratislave. Veľmi som sa tešila, keďže som ešte nikdy predtým neletela. Bola som však aj smutná, pretože som odchádzala na 9-mesačný vzdelávací pobyt do malebnej krajiny Írsko. Bolo ťažké nechať tu všetko a odísť úplne do neznáma, kde nepoznáte ani živú dušu. Pre mladé 17-ročné nevyzreté dievčatko to bola obrovská výzva.

Prvý let bol pohodový. Cestovali sme v noci a nebolo čo obdivovať. Po pristátí nás riaditeľka vzdelávacieho programu Bernie Carroll s úsmevom privítala na zelenej pôde Írskej republiky. Rozdelila nás do jednotlivých skupín, ku ktorým pridelila koordinátorov, a tí sa postarali o to, aby sme sa dostali do správnych rúk.

V autobuse som rozmýšľala a snažila sa aspoň niečo zachytiť z toho, čo koordinátorka rozpráva. Hlavou mi prechádzali myšlienky typu: „Panebože, čo tu vlastne robím? Absolútne jej nerozumiem.“ V zajatí mojich myšlienok autobus zrazu zastavil na parkovisku, kde uprostred tmavej noci bolo zaparkovaných zopár áut. Z nich povystupovali ľudia, ktorí sa svižne zhromaždili pred autobusom. Začali prideľovať „deti“. Každý mal svoje identifikačné číslo ku konkrétnej rodine.

Začiatky boli skutočne ťažké. Všetko bolo pre mňa cudzie: cudzia krajina, cudzí ľudia a minimálna znalosť jazyka. Bolo mi smutno za domovom, rodinou, kamarátmi... Počas prvého mesiaca som si tak zvykla, že som mala skutočný pocit domova. S hosťovskými rodičmi sme si vybudovali úžasný vzťah. Boli tými, ktorí mi spríjemňovali celý pobyt. Vedela som, že sa môžem na nich vo všetkom spoľahnúť, že sú tu pre mňa. S radosťou môžem povedať, že náš vzťah nebol formálny a ani po 9-tich mesiacoch neskončil. Stále pretrváva aj naďalej, a to vo forme takmer denného kontaktu. A to aj napriek tomu, že od môjho príchodu späť na Slovensko už prešiel polrok. Medzi nami sa utvoril veľmi silný vzťah ako medzi dcérou a rodičmi.

Už od samého začiatku mi ochotne pomáhali so všetkým, napr. s mojimi domácimi úlohami, ktoré boli pre mňa spočiatku nočnou morou. Najviac pomoci som však čakala v zdokonalení sa v jazyku.

Všetky výlety, ktoré som s mojou úžasnou hosťovskou rodinou absolvovala, stáli naozaj za to. No pre mňa osobne výlet v Dingle a Cliffs of Moher patria medzi dva najnezabudnuteľnejšie. Trojdňový výlet v Dingle som dostala ako darček k mojím 18-tym narodeninám.

Príroda navôkol bola skutočne nádherná. Niečo také som predtým videla len na pekných pohľadniciach či vo filmoch.

Počas veľkonočných prázdnin nás navštívila moja staršia sestra, ktorá s nami strávila týždeň. Spolu sme sa vybrali na Cliffs o Moher (Moherove útesy). Cestovali sme autom, neskôr dokonca trajektom, čo bolo pre mňa opäť čosi neznáme. Z tohto výletu som si priniesla nielen veľa krásnych zážitkov, ale aj mnoho fotografií.

V Írsku som zažila veľa nádherných a nezabudnuteľných chvíľ. Naučila som sa samostatnosti a určitej zodpovednosti. Pobyt mi dal mnoho užitočných skúseností. Nemôžem povedať, že angličtinu mám už v „malíčku,“ pretože stále je ešte veľa toho, čo neviem a v čom mám nedostatky. Ale môžem s istotou povedať, že mi tento pobyt veľmi pomohol. Nikdy nebudem ľutovať, že som rok strávila mimo svojho domova. Študijný pobyt v sebe zahŕňa veľa pozitív, ale aj negatív. Získala som novú rodinu, nových priateľov. Spoznala som poklady novej krajiny, jej zvyky a tradície. Ak by bola ešte príležitosť, tak by som ju určite využila, ani by som neváhala po takej dobrej skúsenosti. Odporúčam to každému. Bola to veľká výzva, ktorú si myslím, že som zvládla celkom bravúrne.

Dôležité je nebáť sa a ísť za tým, čo chcete. Hoci sú začiatky veľmi ťažké, aj napriek tomu sa netreba len tak ľahko vzdávať, treba to skúsiť. Dôverujte si a tým to dotiahnete naozaj ďaleko.

Lucka, IV.B

Pomoc ukrajinským deťom

21. storočie, obdobie, kedy si môžeme vyberať zo širokej ponuky obchodov. Čo si oblečieme, čo budeme jesť alebo s čím sa budeme my, prípadne naši súrodenci hrať. Tolké šťastie. Stačí si len vybrať, čo sa nám zažiada. Chceme najnovší a najvýkonnejší počítač, mobil, MP3 prehrávač a kopu iných vecí, pretože chceme byť IN a nemôžeme zaostávať za našimi rovesníkmi.

Ako často však pomyslíme na tých, ktorým život túto možnosť odoprel? Odoprel im dokonca aj to, aby sa v zime teplo obliekli a ochránili sa pred mrazom alebo sa pritúlili k ich obľúbenej plyšovej hračke, keď im je najťažšie.

Kde skončí vaše šatstvo, ktoré by ste mohli nosiť ďalej, ibaže ho nechcete, pretože už vyšlo z módy? Alebo hračky, s ktorými sa už nehrajete, a hodili ste ich do zaprášenej škatule, pretože ste už vyrástli a zaujíma vás niečo iné? A keďže sme len ľudia a môžeme byť vďační, že máme to, čo iní nemajú, rozhodli sme sa pomôcť sirotincu na Ukrajine, v ktorom žijú deti navštevujúce základné a stredné školy. Vďaka tým, ktorým životy iných nie sú ľahostajné, podarilo sa nám vyzbierať kopu šatstva a hračiek, ktoré už v tejto chvíli majú nových, dúfajme, že o niečo šťastnejších majiteľov. V mene študentskej rady a hlavne v mene tých, pre ktorých bola táto pomoc určená, vám všetkým srdečne

ĎAKUJEME!!!

Naši žiaci úspešní v súťaži mladých moderátorov

V priestoroch galérie Zemplínskeho osvetového strediska (ZOS) sa konal ďalší ročník regionálnej súťaže mladých moderátorov Slovo ako dar – Sárova Bystrica. V súťaži sa stretlo osem študentov michalovských a sobranských stredných škôl. V kategórii 15-18 rokov sa na **1. mieste** umiestnila žiačka našej školy Martina Svrčková (VI. J) a na **2. mieste** skončil Maroš Ondo (II. A). Víťazi regionálnej súťaže postupujú priamo do celoslovenského kola.

Úspech v krajskom kole ZENITu

Dňa 1. 12. 2011 sa na Gymnázium Poštová 9 v Košiciach konalo krajské kolo ZENITu v programovaní. Našu školu úspešne reprezentovali žiaci Richard Karpel (8. V), ktorý sa umiestnil na veľmi peknom 5. mieste a Ivan Adámek (8. V), ktorý skončil na 8. mieste.

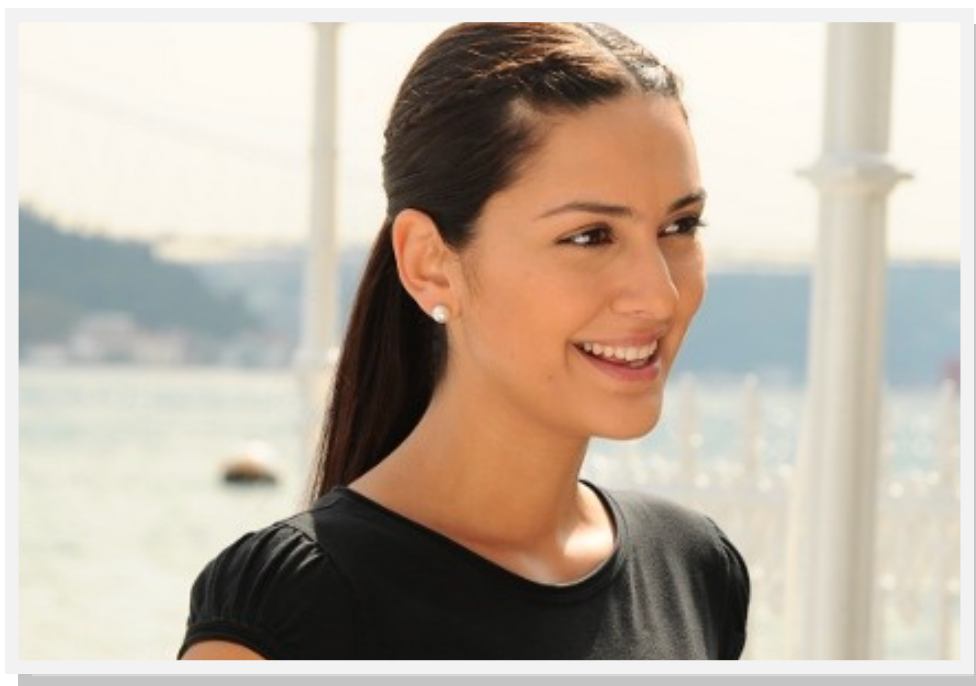
Blahoželáme

Šeherezáda alebo Ako donútiť masy k sledovaniu TV...

(Fejtón)

Určite niet Slováka či Slovenky, ktorí sa ešte nestretli so zmienkou o Šeherezáde. Kto je tá tajuplná postava, ktorej osud sledujeme večer čo večer v televízii? Ó, ide o veľmi sympatickú postavu televízneho seriálu, ktorý láme rekordy sledovanosti. Čím to je? Recept na takýto úspech nie je zložitý: hlavnú úlohu musí obsadiť žena, ktorá má sexepíl, je navonok záhadná a všetky prvky temperamentu skrýva (musí, veď inak by sa to podobalo na staré mexické telenovely, ktoré už nudia). Hlavnú mužskú úlohu dáme charizmatickému hercovi v tom najlepšom veku a postavíme ho do vedenia obrovskej spoločnosti, veď predsa nemôžu byť obaja chudobní. Osolíme zopár hyenami, ktoré sa najbližších pár mesiacov budú snažiť zabrániť osudovej láske dvoch úžasných ľudí, ktorí napokon tak či tak skončia spolu. Prekvapivé, čo? Ak k tomu všetkému pridáme fakt, že hlavná hrdinka je vdova s ťažko chorým synom—“wow“ so štipkou medializovania súkromného života hercov, nazvime to okorenením už i tak dosť „pikantnej“ story, sa úspech dostaví skôr, ako zazvoní zvonček na rúre, a uvedomíme si, ako na našu psychiku vplývajú takéto komerčne úspešné projekty. Prílišné naťahovanie deja pomocou lákadiel, ako sú únos či smrť vedľajšej postavy, svadba, ktorá sa ani na druhý pokus nevydarí alebo výčitky hrdinky: „Ako môže znova milovať, keď jej manžel zomrel? Je to zrada?“ Toto naťahovanie zaručuje tučný peňažný zisk. Veď sme si už zvykli na Šeherezádu púšťanú medzi reklamami. Babky už neostávajú hodinu po omši pred kostolom, aby sa dozvedeli nejaké novinky z dedinského sveta, ale sa ponáhľajú domov, aby nezmeškali Šeherezádu. Veď dnes v upútavke Onur pobozkal Šeherezádu, už aj v potravinách sa tety nahovárali, že dej nejako stagnuje, ale je to tu! I keď predtým sa s ňou strávil noc za peniaze, ale veď na to sa už zabudlo! Zabudlo sa aj na to, čo zo sledovania tejto frašky získame. Veľmi dobre slúži tento seriál aj na zoznamovanie nás Slovákov s novými náboženstvami, čo je trochu úbohá cesta, no nech sa stane, čo sa má stať. Dúfam, že vysoké percento sledujúcich príliš neprežíva príbehy postáv, ktoré vedia byť dramatické, až máte chuť rozbiť televíziu, keď sa časť skončí v najlepšom. Napokon, až sa vezmú, svet nebude krajší či chlieb lacnejší. Tak načo si nechávať vymývať mozog smutným, no vymysleným príbehom?

Zuzana Točená, VII.J

Láska cez hranice

Krásne , zadumané dievča Melany v slnečný deň sedí na lavičke v parku , okolo pospevujú vtáci a ľudia sa venujú popoludňajšej prechádzke mestom. Obzerá okolo seba krásu zelených listov, šumiaci potok a zadumane rozmýšľa o chlapcovi svojich snov. Melany bola len obyčajné dievča. Mala výborný prospech, bola láskavá a mala jedného brata Iva .Tá najhoršia rana do jej života prišla vtedy, keď jej zomrel otec pri autonehode. Melany sa s tým nevedela vyrovnáť ,pretože jej otec bol vynikajúci textár, hudobník a producent. Skladal neuveriteľné texty a o hudbe ani nehovoriac. Pre ňu to bol najúžasnejší muž jej života. Po niekoľkých mesiacoch sa však s jeho smrťou vyrovnala , ale jej matka stále nie. Neznesla , že v ich dome budú už len traja . Začala piť a Melany sa to nepáčilo. Ona to však nechala plávať a radšej rozmýšľala nad chlapcom svojich snov. Nikdy by si nepomyslela, že snívať je také ľahké. Zatvorila oči a snívala o tom najobľúbenejšom chlapcovi, ktorý by sa ponoril do jej snov rovnako ako ona do jeho. Melany nechcela chlapca, ktorý by jej kupoval šperky, vozil by ju limuzínou a pozýval by ju do drahých reštaurácií. Jej snom bolo stretnúť chlapca , ktorý by mal malé hnedé oči , jemnú pokožku, ľúbil ju svojou láskou ,ona by mu ju opätovala, chodili by spolu na prechádzky, navštevovali sa, tajne chodili na výlety ,držali sa za ruky a nevšímali si názory iných, ale riadili sa svojím srdcom. Melany vedela , že tento sen sa nikdy nestane skutočnosťou. To by mala krásny bezproblémový život, ale realita bola úplne iná.

Začali sa prázdniny. Vonku svietilo slnko, kúpaliská boli preplnené , mestom sa prehánalo kopu malých detí a na terasách ako obyčajne každý rok vysedávali tínedžeri , takže aj Melany si so svojimi najlepšimi kamarátkami vyšla posediť do mesta. Mala úžasných kamarátov ,ktorí ju vždy vo všetkom podržali. Svoju najlepšiu kamošku Niku pozná už od svojich 2 rokov. Chodili spolu do škôlky a neskôr aj do školy. Ocitli sa spolu aj v rovnakej triede a to ich kamarátstvo posúvalo čoraz ďalej. Jej najlepší kamoš Maroš bol ako jej druhý brat. Spoznala sa s ním na druhom stupni základnej školy , a tak ich kamarátstvo pokračuje až na strednú školu. A tí ostatní kamaráti sú ako keby len ich dobrá partia. Melany bola rada, že má okolo seba takých skvelých ľudí, ako sú oni. Keď všetci pokope sedeli na terase , jeden z kamarátov , menom Oliver im ponúkol skvelý nápad: „ Čo keby sme išli na výlet na chatu ? “

„ To by bol super víkend. Kúpili by sme alkohol, poopeli by sme , okúpali sa, nasmiali a išli domov ,“

povedal Maroš.,, A čo ty nato Mel? “ povedal Oli .
„ Ja neviem . Mne sa to celé nepozdáva. Ako presvedčím mamu ?... a zvlášť ešte, keď je v takom stave,“ odvetila .

„ Nič sa neboj .. dohodneme to s tvojím bratom. Je predsa starší a bude s nami spolupracovať, dobre moja ? “ povedal Maroš.

A tak nakoniec Melany súhlasila. Maroš vybavil s jej bratom Ivom , že ju bude kryť pred mamou. Bolo treba im už len dobaviť termín a mohli ísť .

Keď sa o tri dni stretli vonku , dohadovali sa na termínoch. Každý navrhoval niečo iné. Až si dohodli vhodný termín,15.8. – 18.8.2011 . Na prípravu na chatu mali ešte dva a pol týždňa. Každý sa neskutočne tešil , že si zatancujú , vypijú si a zabavia sa.

Jedného dňa , keď sa Melany išla prejsť do parku ako obvykle, prisadol si k nej jeden chlapec.

Vyzeral presne ako chlapec jej snov, o ktorom snívala. Keď si k nej prisadol , bola celá ohromená .

Chlapec sa jej vypytoval odkiaľ je , ako sa volá, či chodí do parku často na také prechádzky.

Melany zistila, že sa volá Ondrej a on zase zistil, ako sa volá ona. Vymieňali si názory, pokukovali po sebe, až si Ondrej od Melany vypýtal číslo . Ona mu ho s radosťou dala.

„ Nemohli by sme sa niekedy stretnúť ?? “ spýtal sa Ondrej .

„ Ale jasné , prečo nie . Budem len rada .Si úžasný človek, Ondrej ,“ odvetila Melany .

Ondreja hneď prekvapilo , akú náklonnosť mu Melany prejavuje . Povedal : „ Vieš o tom , že si si ma získala svojím srdcom ?? “

Melany sa začala červenáť. Až jej srdce zažalo buchať, ako keby sa zvon ozýval v kostole.

„ Naozaj ?? ... to som v tebe prebudila takú túžbu? “ povedala Melany. Ondrej sa ozval : „ No, dalo by sa to tak povedať ,“ usmial sa a rozlúčili sa.

Mel bola z neho úplne paf . Nevedela na neho zabudnúť a čakala, kedy sa jej ozve. Hneď sa musela stretnúť s Nikou , svojou najlepšou kamarátkou. Vyrozpávala jej celý príbeh , ktorý sa odohral v parku.

Nika jej povedala : „ Melany , ty si sa zaľúbila . ”

„ Ale nie , veď ho ani nepoznám a nakoniec mi ani nezavolať , ” povedala Melany .

„ Len aby , ” povedala Nika a pobrali sa každá svojím smerom .

Keď prišla Melany večer domov, zbadala mamu, opäť opitú, ale nevšímala si ju . Ľahla si do postele a snažila sa zaspáť. Márne . Nedarilo sa jej to , lebo vždy rozmýšľala nad Ondrejom z parku a v duchu si hovorila, že sa do neho asi naozaj zaľúbila. Nika mala pravdu. No jeden hlas v hlave jej vždy opakoval, že si robí zbytočné nádeje , lebo jej nezavolať . O desať minút jej zazvonil mobil . Pozrela sa na mobil a písalo tam Ondrej. Od šťastia vyskočila z postele a zdvihla mu .

Ozvalo sa : „ Ahoj , pamätáš si ma ešte ? To som ja, Ondrej z parku . ”

Melany mu s radosťou povedala : „ Ale áno, pamätám sa . ”

„ Mohli by sme sa stretnúť , Melany ? ” ozval sa Ondrejov hlas .

„ Kedy a kde ? ” povedala . „ Zajtra v parku o 16 hodine si ťa vyzdvihnem, buď pripravená, ahoj , ” povedal Ondrej a zložil . Melany bola celá nesvoja. Na druhý deň sa s Ondrejom stretli . Porozprávali sa , smiali sa a dohodli si ďalšie stretnutie.

Čím viac sa dni posúvali , Ondrej s Melany si boli čoraz bližší . Melany bola veľmi šťastná , že stretla svojho vysnívaného a hľadaného chlapca, až spolu začali chodiť. Ondrej ju predstavil svojim rodičom a prijali ju ako svoju dcéru. Jeho rodičia ju zobrali na krátke prázdniny do Ameriky . Mali spoločnú izbu a ich láska a emócie sa dostali až za hranice tej najväčšej lásky . Mel si nevedela vysvetliť, ako je možné , že stretla chlapca svojich snov . Výborne si s ním rozumie, má úžasných rodičov, chodia spolu na výlety. V jednu noc , keď boli Melany a Ondrej spolu v izbe , Ondrej jej venoval horúce bozky, objatia a ukázal jej hranice večnej lásky. Ona sa mu nebránila, pretože bola doňho bezhlavo zaľúbená . Keď prišli domov z Ameriky , Melany sa musela hneď pochváliť Nike a Marošovi. Tí na ňu len s údivom pozerali . Prišiel čas, keď sa Melany musela so svojimi kamarátkami vybrať na spoločnú chatu . Rozlúčila sa s Ondrejom, ale mala z neho zlý pocit . Nevedela , čo sa to s ňou deje . Keď prišli na chatu , vybalili si všetky veci .

„ Nezabudnite vybrať alkohol ” dodal Peťo spoza auta. Večer sa začalo oslavovať . Každý mal dobrú náladu , vypil si , smial sa . Keď Melany mala už vypité ,

pobrala sa do lesa. Maroš ju išiel hľadať . Vždy pred ňou skrýval jeho city . Melany preňho nebola len najlepšia kamoška, ale aj niečo viac. Keď ju našiel , Melany sa mu hodila okolo krku a povedala mu , že ho potrebovala. Maroš ju začal objímať a vyznávať jeho city k nej , hoci vedel , že chodí s Ondrejom. Keď prišli spolu na chatu , každý vedel , že sa medzi nimi niečo stalo.

Na druhý deň si Melany nič nepamätala. Maroš sa jej vypytoval , či si pamätá, ako boli spolu v lese, ale márne. Ona si nič nepamätala. Jeho to trochu vzalo , lebo konečne sa odvážil vyznať jej svoje city, ale nebolo to na nič dobré. Vyhýbal sa jej a snažil sa na ňu zabudnúť. Nešlo to. Keď sa vrátili z chaty , Melany prišla za Nikou a pýtala sa jej, prečo ju Maroš ignoruje. Nika jej s radosťou povedala , že jej na chate , keď boli v lese, vyznal city, ale ona si nič nepamätá . Po niekoľkých hodinách sa vybrala domov . Rozmýšľala nad Ondrejom a Marošom . Bola si istá , že miluje Ondreja a Maroša ma rada, ako najlepšieho kamaráta. V ten večer jej došlo, že ten, koho miluje, je Maroš a nie Ondrej. Za každú cenu sa snažila vyhľadať Maroša, aby mu vyznala svoje city. S Ondrejom sa na ďalší deň stretla v parku a povedala mu , že sa s ním rozchádza. Vzalo ho to, pretože sa do Melany veľmi zaľúbil. Ona však na Ondreja denne zabúdala. Potom sa stretla s Marošom . Vyjaviť mu svoje city, on jej svoje. Melany však netušila , že by sa mohla dať dokopy so svojím najlepším kamošom. Každý im prišiel, aby spolu zostali do konca života a milovali sa . Rozumeli si lepšie ako ktokoľvek iný . Rozprávali si rôzne zážitky a raz sedávali u neho, inokedy u Melany alebo vonku na terasách. Názory iných si nevšímali. Dokonca aj jej matka sa veľmi tešila , že sú spolu, a prestala s pitím. To Melany najviac potešilo. Ona však zistila, že *snívať s otvorenými očami je zbytočný luxus* . Nikdy totiž nevieť , či sa ten pravý nachádza pred vami , za vami alebo úplne niekde inde.

Simona Bodnárová, II.B

Poviedka o obyčajnom živote

Nerozmyslite si to? Predsa len je to váš syn, pani Watsonová. Pozrela na svojho synčeka, po líkach jej stekali slzy. Nemôžem, je to príliš zložitá. Riaditeľka detského domova vedela, že bezradná pani Watsonová je rozhodnutá. Tak dobre, tu to podpíšte! Pani Watsonová roztrasenými rukami chytila pero a spolu so stupňujúcou sa intenzitou dažďa, pre ktorý takmer nepočula vlastné slovo, podpísala dokument. Poslednýkrát pozrela na svojho milovaného synčeka, ktorý pokojne spinkal, a podala ho pani riaditeľke. Postarajte sa oňho prosím, povedala a utrela si slzy. Nebojte sa, je to naša práca.

Tom si v domove zvykol. Mal veľa rovesníkov, s ktorými trávil spoločné chvíle v škole, pri hre i spoločných domácich prácach. Z domova odišiel osemnásťročný. Pri odchode si ešte raz s úsmevom na tvári prezrel svoju izbu. Nezabudol sa rozlúčiť so všetkými obyvateľmi domova. Pani riaditeľke Brawnovej bol vďačný za pomoc pri výbere štúdia na ekonomickej fakulte. Po odchode z domova pokračoval v štúdiu na fakulte. Počas štúdia ho občas napadla myšlienka odísť zo školy. Pani Brawnová ho však neúnavne presviedčala, aby štúdium dokončil. Tom časom pochopil, že je to dôležité. Rozhodol sa nevzdávať, vrátil sa do internátu a s chuťou sa pustil do zháňania potrebných kníh. Dva mesiace vysokoškolského štúdia boli náročné, ale si na všetko zvykol. Týždeň pred ukončením štúdia sa rozhodol zháňať si prácu. Zúčastnil sa konkurzu. V obrovskej miestnosti sedelo asi dvadsať uchádzačov. Tom sa pýtal sám seba, čo tu vôbec robí, keď príležitosť dostane iba jeden. Absolvoval konkurz a chcel odísť. Pri vchodových dverách ho po pleci poklepal riaditeľ spoločnosti. Držím palce mladý muž! Neskôr sa dozvedel o výsledku konkurzu. Prijali ho na ponúknuté miesto. Po štátniciach hneď nastúpil pracovať do firmy. Hlásil sa u riaditeľa Johansona v kancelárii, ktorá bola umiestnená v rohu budovy s dvoma oknami. Odtiaľ bolo vidieť na Bratislavský most. Lukáš si všimol, že ho pán Johanson sleduje očami. V ňom samom bolo veľa neistoty. Po výzve riaditeľa si sadol na hostovskú stoličku. Ponúkli mu prácu hlavného manažéra vo firme. Aby ju mohol vykonávať k spokojnosti, dostal služobný byt, auto a telefón.

Po roku zodpovednej práce si riaditeľ firmy pozval Toma na osobný pohovor a ponúkol mu povýšenie. V závere rozhovoru ho osobne pozval na slávnostný večierok pri príležitosti 30-teho výročia založenia spoločnosti. Pozvanie prijal a odišiel. Množstvo pracovných príležitostí i povinností ho unavilo.

Zo spánku ho prebudila starostlivá priateľka Catherine. Znovu ho zachránila pred omeškaním do práce. Vie, že bez nej nemôže existovať. Povedal jej, že odchádza s pánom Johansonom na služobnú cestu do Viedne. Vypil rannú kávu, obliekol vyžehlené sako a ozvalo sa zvonenie. Tom odišiel s pánom Johansonom. Bola to ich prvá služobná cesta novým autom. Boli v časovej tiesni, preto museli na diaľnici zrýchľovať.

Neoplatilo sa, lebo v krátkom okamihu auto havarovalo. Záchranári odviezli oboch do najbližšej nemocnice. Tom zostal v nemocnici s ľahkými zraneniami na pozorovanie. Pán Johanson bol na tom horšie. Okrem pomliaždenín bola nutná transplantácia obličiek.

Na základe krvných testov, ktoré urobili, sa zistilo, že riaditeľ firmy a jeho manažér sú v rodinnom vzťahu. Teda otec so synom.

Martin Mucha, II.B

Východniari

Zemplínčania, Šarišania, Gemerčania, či Spišiaci - dvoma slovami „šaleni východňare!“

Prečo vlastne tento prívlastok? Je to charakteristickým prízvukom na predposlednej slabike, ktorá nás vždy prezradí? Alebo je to bujnou povahou, za ktorú sa nehanbíme? Ťažko povedať. Mnoho ľudí si myslí, že východniari stále len pijú, čo si ja myslím, nie je až taká pravda, no čítala som jeden článok, kde istý Američan vravel: „PONDELOK -Celý deň som pil s východniarmi. UTOROK -Takmer som zomrel. STREDA -Opäť som pil s východniarmi. ŠTVRTOK – Ľutujem, že som nezomrel v utorok.“ Takže, niečo pravdy na tom bude. Faktom je, že každý východniar je iný. Od mesta k mestu, od dediny k dedine, vždy sa nájde niečo, čo je odlišné. Iné nárečie, iné tradície či zvyky a častokrát aj iné správanie. Ťažko by sme vysvetľovali Šarišanovi, čo sú to „kosmačky“, keď oni volajú egreše „hmingy“. A už vôbec by sme sa nedočkali odpovede, keby sme sa Žilinčana pýtali, čo sú to „nálečníky“, pretože v ich nárečí sú to „podlisníky“. Veľa ľudí povie, že východniari sú tolerantní, pracovití a majú zmysel pre humor, no treba povedať, že väčšinou sme aj prchkí a výbušní. Komplexne, východniar je človek s dobrým a veľkým srdcom, ktorý si ide za svojím cieľom, a to aj, ako sa hovorí „cez mŕtvoly“.

Východniari sú typickí ľudia z mäsa a kostí. Sú charakteristickí najmä svojím temperamentom a štiplavým jazykom, ktorý prebrali od svojich južných susedov. Od ostatných Slovákov sa odlišujú svojou odvážnosťou. Radi si kdekôľvek zaspievajú a nezabúdajú svoj spev okoreniť dynamickým tancom. Vedia sa odviazať aj vďaka svojej láske k ostrým nápojom, ktoré sú súčasťou každej slávnostnej príležitosti. Tie

nesmú chýbať ani pri rodinných stretnutiach či večernom posedení. Napriek svojej odviazanosti sú to poctivo pracujúci občania. Ich odlišnosti sa objavujú aj v nárečí, ktoré je obohatené mäkkosťou a voľným tónovaním slov. Muži sú odvážnejší, nehanbia sa za svoje správanie, vedia sa poriadne odviazať a sú hlavou svojej rodiny. Ženy sú sympatické devy, oslňujúce mužov svojím úsmevom, a sú príkladnými manželkami a matkami. Či muži, či ženy, srdcom východniari.

Východniari. Tí, ktorí sa ako prví tešia z nového dňa. Vidia slnečné lúče o pár minút skôr ako zvyšok Slovenska. Na prvý pohľad ide o širokú skupinu ľudí, zdieľajúcich podobné názory, zvyky a tradície. Ľudí s typickým prízvukom, humorom a elánom do života. Samozrejme žiaden prototyp východniara neexistuje. Veď všetci sme iní, jedineční. Môžeme hovoriť o istých charakteristických vlastnostiach východniara, ktorými sa od zvyšku sveta odlišuje. Začneme už spomínaným, po celom Slovensku dobre známym východniarskym prízvukom. Ten našu ľubozvučnú slovenčinu povznáša do ešte krajšej, priam až spevavej podoby. A spev? Tak ten im veru ide. Ľudové piesne, ktoré si pospevujú babičky pri práci, tance skrášľujúce spoločné chvíle, tradičné jedlá, ktorými rozvoniava nejedna kuchyňa na východnom Slovensku. Súdržnosťou sa vyznačuje väčšina východniarov, či už ide o spolupatričnosť v cudzom prostredí, alebo aj doma, na plesoch a zábavách. Prečo sa ale v súvislosti s východniarmi častokrát spája slovo „šaleni“? Môže za to ich temperament, prchkosť, húževnatosť a originalita. Časté sú aj bitky v krčmách, či porozbíjaný verejný majetok. No ani v týchto situáciách nie je miesto na smútok. Zmysel pre humor a východniarska komunikatívnosť všetky problémy vyriešia.

... a to še ji ??

Frederika Sekeľová, Lucia Janošová,

Chelsea Janette Kubek, VI.J

Redakčná rada

Redakcia, grafická úprava a spracovanie: Jimmy (ZzzZ...) & Stepan [AFK]

Koordinátorky: PaedDr. E. Čanová, PhDr. A. Pirčáková.

Tvrdo sme makali, hodiny sme vymeškali. A to všetko len pre VÁS!

POZOR!POZOR! Hráčsky turnaj!

GLŠ TrackMania / Counter Strike 1,6 exhibícia

Viac na Facebooku!

Kupón Zákaz skúšania

Predmet:.....Dátum:.....Podpis:.....

Pečiatka školy:.....

Zákaz skúšania

Pravidlá použitia kupónu Zákaz skúšania:

1. Žiak môže použiť iba jeden kupón počas jedného vydania Bonzáka.
2. Nový kupón získava platnosť každým vydaním nového čísla Bonzáka.
3. Ak je školský časopis vydaný koncom roka, kupón platí aj na začiatku nového školského roka.
4. Žiak má právo použiť kupón pred odpoveďou a neohlásenou písomkou. Na vopred ohlásené písomky kupón neplatí!

Profesor **je povinný s úsmevom** na tvári tento kupón prijať.